

အာဒိဝ်တူးကာလ စတုတွတ်နှင့်နေ့နှုန်း

ရွှေ့လူကာ ၁၃၉ - ၄၅

ခရွှေ့မတ်ဆိုတာ ပြိုမ်းချမ်းသာယာစရာကောင်းတဲ့ အချိန်ကာလ ဖြစ်ပါတယ်။ လူတိုင်းက ပြိုမ်းချမ်းချင်နေကြတယ်။ မိသားစုထဲမှာ ပြိုမ်းပြိုမ်းချမ်းချမ်းနေချင်ကြတယ်။ အလုပ်ထဲမှာ ပြိုမ်းပြိုမ်းချမ်းချမ်းနေချင်ကြတယ်။ အသင်းတော်ထဲမှာ ပြိုမ်းပြိုမ်းချမ်းချမ်းနေချင်ကြတယ်။ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ပြိုမ်းပြိုမ်းချမ်းချမ်းနေချင်ကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကွဲပြားနေကြတယ်။ စစ်ဖြစ်နေကြတယ်။ နိုင်ငံတိုင်းက ပြိုမ်းချမ်းချင်တယ်လို့တော့ ပြောနေကြတာပါပဲ။

လူတွေက အပေါ်ယံ အပြင်ဘန်းပဲ ပြိုမ်းချမ်းရေး ဆွေးနွေးနေကြတယ်။ မပြိုမ်းချမ်းတာ ဟိုလူကြောင့်။ ဒီအဖွဲ့အစည်းကြောင့်လို့ အပြင်က လူတွေကို အပြစ်ပုံချွင်ကြတယ်။ ဒါကြောင့်လည်းပဲ “ငါအကြိုက်ကိုပဲ သူတို့ လိုက်နာရမယ်၊ ငါကတော့ ဘယ်တော့မှ သူတို့ သဘောထားကို လိုက်မခံဘူး” ဆိုတဲ့စိတ်ကြောင့် ညီနှင့်ဖို့ အလုပ်မဖြစ်ကြတာပါ။ ငါပဲမှန်တယ်ဆိုပြီး သူတပါးကို နားမထောင်တော့ဘူး။ ဒီလိုလူတွေ များလာပြီး အသိုင်းအပိုင်းမှာ မပြိုမ်းချမ်းတော့ပါဘူး။

အခုလို မပြိုမ်းချမ်းရတဲ့ အကြောင်းရင်း နောက်တစ်ခုကတော့ ကိုယ့်စိတ်အတွင်းထဲက မပြိုမ်းမသက်ဖြစ်နေကြလို့ပါပဲ။ ကိုယ့်စိတ်နှလုံးထဲမှာ မနာလိုတဲ့စိတ်၊ မုန်းတီးနေတဲ့စိတ်တွေ ရှိနေလို့ပါပဲ။ အဲလို့ စိတ်ထားတွေရှိနေတဲ့လူက သူ့ပတ်ဝန်းကျင်ကိုလည်း ထိခိုက်လာပါတော့တယ်။ ရမ်းတော့တယ်။ အဲလိုနဲ့ ထိခိုက်ခံရတဲ့သူတွေကလည်း စိတ်နာစရာတွေ၊ ဂလုံစားချေချင်စိတ်တွေ၊ မကျေမချမ်း မခွင့်မလွှာတ်စိတ်တွေ ဝင်လာကြပြန်ရော့။ ဒါနဲ့

လူတိုင်းရဲ့မှန်းတီးစိတ်၊ ရန်လိုစိတ်တွေကြောင့် တစ်ကမ္ဘာလုံးပါ
မငြိမ်းချမ်းတော့ပါဘူး။ တစ်ယောက် ချင်းစီရဲ့ မှန်းတီးစိတ်၊
ကိုယ့်အတွင်းထဲက ရန်လိုစိတ်တွေကြောင့် ကမ္ဘာအတိုင်းအတာအထိ
ထိခိုက်လာပါတော့တယ်။ ကျနော်တို့က မငြိမ်းချမ်းရတဲ့
အကြောင်းအရင်းကို ဟိုလူကြောင့်၊ ဒီအဖွဲ့အစည်းကြောင့်လို့
အပြုစုံချက်တို့ကြတယ်။ အမှန်မှာ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ကစပြီး
ကိုယ့်ရဲ့အတွင်းစိတ်ကအစ ငြိမ်းချမ်းနေရင် ကမ္ဘာကြီးအတွက်
ပြောစရာတောင် မလိုအပ်တော့ပါဘူး။ ကျနော်တို့တစ်တွေက
“အမှောင်ထူကို ကျိန်ဆဲနေမည့်အစား ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ကစပြီး
ဖယောင်းတိုင်တစ်တိုင် ထွန်းညီလိုက်ပါ” အဲလို လူတိုင်းက
ဖယောင်းတိုင်တစ်တိုင်စီ ထွန်းလင်းကြရင် တစ်ကမ္ဘာလုံး
အမှောင်ဖုံးလွှမ်းစရာ မရှိတော့ပါဘူး။

လူက အစကတည်းက၊ မွေးလာကတည်းက မကောင်းတဲ့ဘက်ကို
ကိုင်းရှုံးနေတာပါ။ ဒါကြောင့် မိုက်ဖို့အတွက်ဆိုရင် သင်ပေးစရာတောင်
မလိုဘူး၊ လိမ့္မာဖို့အတွက်သာ သင်ပေးနေမှုရတာပါ။ ဒါကြောင့်
ခုနကပြောသလို မကောင်းတဲ့စီတ်တွေကြောင့်
တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ထိခိုက်ကြရပြီ၊ စီတ်ဒဏ်ရာတွေ
အခဲမကြတာတွေ ဖြစ်ရပြီး၊ ရန်ငြိုးတွေ ထားကုန်ကြပြီ။ လူက
ကောင်းတာ / မကောင်းတာကို ခွဲခြားသိနိုင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဖြစ်ပေမဲ့လည်း
မကောင်းမှန်းသိရဲ့သားနဲ့ လုပ်ကြတယ်။ ဘူးရားရဲ့အလိုတော်ကို
သိရဲ့သားနဲ့ မလိုက်နာကြဘူး။ ကိုယ့်ဉှုတ္ထပ္ပါစီတ်က ကိုယ့်ကို
သတိပေးရဲ့သားနဲ့ လိုက်မလုပ်ကြဘူး။ ကိုယ့်ဉှုတ္ထပ္ပါစီတ်က ဘူးရားသခင်ရဲ့
စကားသံပါပဲ၊ ဒါပေမဲ့ နားမထောင်ကြပါဘူး၊ ဆန့်ကျင်ဘက်တွေ
လုပ်ကြတယ်။ လူဟာ သိသိကြီးနဲ့ မိုက်ကြတာရော၊ မသိလိုက်မသိပါ
မိုက်ကြတာရော အစုံဖြစ်ပျက်နေကြတာပါပဲ။

ဒါဆို ဘယ်လိုပြုပြင်နိုင်ကြမလဲ။ ကိုယ့်အစွမ်းအစနဲ့တော့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ကိုယ့်စိတ်နဲ့ထဲမှာကတည်းက ကောင်းတာ လုပ်ချင်ပေမဲ့ မလုပ်ပဲ နေမိတယ်၊ မကောင်းတာ ရှုံးချင်ပေမဲ့ မရှုံးချင်ပဲ နေမိတယ်။ အဲဒီလို ကိုယ့်အတွင်းမှာ ဖြစ်နေတဲ့တိုက်ပွဲက ကိုယ့်အပြင်မှာပါ တကယ့် တိုက်ပွဲတွေ ဖြစ်လာရတာပါ။ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်က စိတ်အတွင်းထဲမှာမဲ့ မပြီးမဲ့ချမ်းရင် အပြင်အထိ ရမ်းလာမှာပဲ သေင်းကြမ်းလာမှာပဲ သေချာတယ်။

ဒါဆို ကျေနော်တို့ စိတ်နဲ့လုံးကို ပြီးမဲ့ချမ်းအောင် ဘယ်လိုပဲပြင်ရပါမလဲ။ ယနေ့ဖတ်ရတဲ့ ပထမကျမ်း ပရောဖက် မီကာရဲ့ ကျမ်းစာများ “သူသည် ပြီးမဲ့ချမ်းခြင်းဖြစ်လိမ့်မည်” လို့ ရေးပြီးအဆုံးသတ်ထားပါတယ်။ ပြောချင်တာက လူ့အဖြစ်နဲ့ ကြွရောက်လာမည့် ကယ်တင်ရှင်ယောဇူးဘုရားက တစ်လောကလုံးကို ပြီးမဲ့ချမ်းစေမည့်သူ ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ကြိုတင်ဟောပြောခဲ့ပါတယ်။ အမှန်တကယ်ပါပဲ ယောဇူးဘုရားရှင်ရဲ့ တရားတော်အတိုင်း နေထိုင်ကြည်ပါလား၊ ပြီးမဲ့ချမ်းသွားလိမ့်မယ်။ ပြီးမဲ့ချမ်းသွားလိမ့်မယ်။ ယောဇူးဘုရားရှင်ရဲ့စိတ်နေသောထားကို အတုယူကြည်ပါလား၊ ပြီးမဲ့ချမ်းသွားလိမ့်မယ်။ ကျေနော် အာမခံတယ်။

ယောဇူးဘုရားရှင်က လူ့အဖြစ်နဲ့ ဘယ်လိုနေထိုင်ကျင့်ကြုံ ဟောပြောသွားလို့ ကျေနော်တို့ကို ပြီးမဲ့ချမ်းစေမှာပါလဲ။ ယောဇူးဘုရားရှင်က ဘုရားအဖြစ်တော်ကို စွန်လွှာတ်ပြီး ကျွန်းအစေခဲလို့ နေထိုင်ခဲ့တယ်။ လက်ဝါးကားတိုင်ပေါ်မှာ အသေခံတဲ့အထိ နှိမ့်ချာတယ်။ အရာရာမှာ ခမည်းတော်ဘုရားရဲ့အလို့တော်အတိုင်း နာခံတယ်။ သူ့တရားတွေအားလုံးကလည်း ကျေနော်တို့ကို ပြီးမဲ့ချမ်းကြအေးကြဖို့ အကြိုမ် (၃၀) (၃)လီ ခွင့်လွှာတ်ဖို့။ စိတ်ကောင်းထားဖို့ ဟောကြားတော်မှုတယ် မဟုတ်လား။

အခုနက ပြောခဲ့သလို ကျနော်တို့ အတွင်းစိတ်ထဲမှာ ဗလောင်းဗလဲ
တိုက်ပွဲဖြစ်နေရတာတွေ ကုစားပြေပျောက်စေဖို့ ယနေ့ဖတ်ရတဲ့
ရှင်လုကာကျမ်းမှာ ဓလီဇဘက်ရဲ့ ကိုယ်အတွင်းမှာရှိတဲ့
ယောဟန်ဗတ္တိစတားက ဝမ်းမြောက်ပြီး ခုန်မြူးသလို ကျနော်တို့
ကိုယ်အတွင်းတိုက်ပွဲတွေကို ပြီမ်းချမ်းစေမယ်၊ ခုန်မြူးစေပါလိမ့်မယ်။
ကျနော်တို့ဘက်ကသာ ဓလီဇဘက်လို့ မယ်တော်ကြွေရောက်လာတာနဲ့
“ကျွန်ုပ်သခင်၏မယ်တော်” လို့ သိမှတ်ဝန်ခံဖို့ မြင်တတ်ဖို့ လိုပါတယ်။
“သင်၏နှုတ်ဆက်စကားသံသည် ကျွန်ုမ၏နားသို့ ရောက်သည်နှင့်
ကျွန်ုမ၏ဝမ်းတွင်းမှာသားငယ်သည် ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြင့် ခုန်မြူးလေပြီ”

ဘာသာသူတို့ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ တစ်မိနစ်လေးတောင် မပြီမ်းချမ်းတဲ့
ကျနော်တို့ ဘဝတွေကို အနားပေးကြပါ၊ ပြီမ်းချမ်းစေကြပါ။ ဒါကြောင့်
ပြီမ်းချမ်းစေမည့်အရှင် ယော်ဗုံးဘုရားရှင်ကို သင့်ဘဝထဲမှာ လက်ခံပါ
စိတ်ခေါ်ပါ။ နေ့စဉ်နေတိုင်း သတိယ ဆုတောင်းပါ။ သူ့ရဲ့တရားတော်
ကျမ်းစာကို ဖတ်ရှုပြီး စဉ်းစားဆင်ခြင်နေပါ။ ဒါဆို သင်ကအစ
တစ်ကွမ်းလုံးအထိ ပြီမ်းချမ်းသာယာပါလိမ့်မယ်။

နားဆင်သူအားလုံးအပေါ် ဘုရားသခင့်ကောင်းကြီးမင်္ဂလာများ
ခံစားကြရပါစေ။